

שיעורי חינוך

אידיש

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

פרשת כי תשא - פרה תשפ"ג

גליץ ג'

שעורים אין חנוך

זונטאג פרשת נארא תשפ"ג אין עיר"ק ירושלים תוכב"א

אריין זינגען אין א רעקארדער

איך האב זיך צוגעהערט ווי אזוי די מלמדים זינגען אזוי שייני די ברכות, די דאווענען און ברכת המזון מיט די קינדער, איז פדאי צו וויסן אז מען קען זיך עס גרינגער מאכן, אין אמעריקע טוען עס די מלמדים, מען פאשטימט א טאג וואס מען האט 'שוב הדעת', מען זעצט זיך אוועק אין פארנט פון די קינדער, און דער רבי צוזאמען מיט די גאנצע פתה זינגען אריין אין א רעקארדער 'ברכת המזון' מיט'ן ניגון, פון "הנני מוכן ומזומן..." ביז'ן סוף, און דאס צינדט מען אן יעדן טאג בשעת די קינדער בענטשן, אזוי דארף מען נישט אויסרייסן די גאל יעדן טאג באזונדער ביים בענטשן.

מען קען דאס אויך טון מיט'ן דאווענען, נאר וויבאלד מען לייגט יעדע שטיק צייט צו נייע שטיקלעך צום דאווענען, דארף מען פסדר צולייגן די נייע שטיקלעך צום רעקארדירונג, אויך ווען א ניגון ווערט שוין צוגעוואוינט און אלט ביי די קינדער, צום ביישפיל "ברוך שְׁאָמַר" וכדומה, זאל מען עס טוישן צו א נייע ניגון, כדי די קינדער זאלן נאכאמאל דארפן אריין קוקן אינעם סיידור בשעת'ן דאווענען.

דער רבי דארף נישט ווערן הייזעריג

די מלמדים פון די יונגערע כתות ביי אונז אין אמעריקע טוען דאס אויך מיט 'חומש', זיי נעמען מוצאי שבת א חומש, זיי זענען זיך מסדר ויפיל פסוקים מען גייט לערנען די וואך, און מען זאגט אריין די פאר פסוקים אין א רעקארדער. מען טוט דאס מיט חכמה, למשל 'פרשת שמות' הייבט מען אן: "ואלה שמות, און דאס זענען די נעמען", און מען בלייבט שטיל, מען שטעלט זיך פאר ווי די קינדער זאגן יעצט איבער, נאכדעם זאגט מען ווייטער: "הבאים, וואס זענען געקומען", און אזוי ווייטער, ווען עס קומט צו א ווארט וואס די קינדער זענען נישט אזוי באקאנט מיט די טייטש, זאגט מען עס איז איבער אפאר מאל.

עס זענען דא מלמדים וואס טוען דאס אין פתה צוזאמען מיט די קינדער, די קינדער האבן זייער הנאה דערפון, מען זאגט פאר די קינדער

פון ענה דריי זאכן, גארנישט מער", (איך האב זיי געפרעגט צי זיי קענען מיר דאס נאכגעבן, האבן זיי געענטפערט: "בלי נדר", האב איך זיי געזאגט: מען דארף נישט זאגן יעדעס מאל "בלי נדר", די גאנצע לעבן איז בלי נדר... מען זאגט עס איינמאל ביי די דריי יאר און עס בלייבט שוין אויפ'ן גאנצן לעבן). די ערשטע זאך, ווען די לערערין קומט אריין זאל מען זיך אויפשטעלן; די צווייטע זאך, ווען די לערערין רעדט - רעדט מען נישט; די דריטע זאך, ווען די לערערין ענדיגט געבן א שיעור זאל מען זאגן: "נישט כח". מען דארף גארנישט מער, אז מען טוט די דריי זאכן האט מען שוין אלעס, ווייל דער עיקר איז עס זאל זיין דרף ארץ אין פתה.

איך בין נישט דיין חבר

ווער זאל לערנען דרף ארץ מיט די קינדער? דער מנהל זאל צוהעלפן, אבער דער מלמד און די לערערין אליינס דארפן אויך רעדן פון דעם. מען זאגט פאר די קינדער: "ווען א רבי רעדט קען מען נישט רעדן", "ווען א לערערין רעדט קען מען נישט רעדן", און אז דאס קינד פאלגט נישט, זאגט מען עס נאכאמאל איבער, מען זאגט עס איבער מער ערנסטער און מער צוריק געצויגן.

בכלל דארף מען וויסן, דער מלמד איז נישט קיין 'חבר' צו די קינדער, דער מלמד קען זיך אראפלאזן צו די קינדער אויף א שטיק צייט, ער קען זיך שפילן מיט זיי, ער קען אפילו מאכן אינטערעסאנטע זאכן, ער קען מאכן א קוויקל, אזוי ווי מען טוט ביי חתונות, אבער איך בין נישט דיין חבר, איך בין דיין מלמד, די פינף מינוט מאך איך זייער לעבעדיג, איך טו אינטערעסאנטע זאכן, עס ווערט ממש א שמחה אין פתה, נאכדעם זאג איך: "יעצט דארפן זיך אלע קינדער שייין אראפזעצן אויפ'ן פלאץ". ווען די קינדער זעען אז אט איז דער רבי פרייליך און אט פארלאנגט דער רבי דרף ארץ, זענען זיי מכבד און האבן דרף ארץ פאר'ן מלמד.

מיר ברענגען אייך דא דעם דריטן חלק פונעם שיעור, וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פאר די מחנכים אין ארץ ישראל, דעם פארגאנגענעם זונטאג נארא. יעדע ענין פונעם שיעור פאר זיך, איז פול מיט הערליכע עצות און הדרכה בעניני חינוך.

ווען מען רעדט פועל'ט מען

חינוך איז רעדן צום קינד. מען זאגט עס איינמאל, מען זאגט עס נאכאמאל און מען זאגט עס נאכאמאל; שרייען אויף קינדער איז נישט קיין חינוך, געבן א קלאפ אין ריזן: "נו זעץ זיך שוין אראפ!" העלפט נישט. מוהרא"ש שרייבט אין 'אשר בנחל', שלאגן קינדער און שרייען אויף קינדער, קען זיין עס העלפט אויף יענעם סדר, אבער אז מען וויל עס זאל אריין גיין אינעם קינד, עס זאל אויך העלפן אויף מארגן, דארף מען עס איבערזאגן נאכאמאל און נאכאמאל.

ווען מען רעדט צו קינדער נאכאמאל און נאכאמאל פועל'ט מען, א רא' האסטו, ויפיל שיעורים האסטו געהערט וועגן זאגן משניות' און וועגן רעדן צום אייבערשטן ביז דו האסט עס אנגעהויבן טון? ווען דו האסט געהערט דעם ערשטן מאל פון זאגן משניות און רעדן צום אייבערשטן ביסטו נישט גלייך געלאפן עס טון, מען הערט עס איינמאל און נאכאמאל און נאכאמאל, יעדע מאל אויף א אנדערע וועג, איינמאל ביי א דרשה, איינמאל אינמיטן א מעשה, איינמאל מער פרייליך, און איינמאל אביסל מער שטרענג, ביז עס גייט אריין און מען הייבט עס אן צו טון.

דרף ארץ אין פתה

מען קען נישט זיין קלוגער פון די תורה; די הייליגע תורה זאגט (תנא דבי אליהו בבה, א): "דרף ארץ קדמה לתורה", מען קען נישט באשאפן די תורה און מען קען נישט באשאפן די וועלט, נאר אויב עס איז דא דרף ארץ, קומט אויס אז דרף ארץ איז די ערשטע הקדמה וואס מען דארף אריין לייגן אין די קינדער.

איך בין היינט געווען אין איינע פון די פיתות אין שולע, האב איך זיי געזאגט: "איך דארף

"יעצט גייט מען אפכאפן ווי דער רבי לערנט מיט די קינדער די חומש", און מען לערנט עס איינמאל פאר קלאר און שוין, נאכדעם שפילט מען דאס א גאנצע וואך אויף, און דער רבי זאל דארפן ווערן ווערן הייעריג.

פארשטייט זיך אז דער מלמד קען נישט אנצינדן דעם רעקארדירונג און ארויסגיין פון פתח מאכן געשעפט... דאס איז דאך גניבה; אבער דער רעקארדירונג העלפט אז דער מלמד דארף שוין נישט זיצן אויפ'ן פלאץ און פארלערנען א גאנצע וואך, ער קען שוין ארומגיין צווישן די קינדער, און אז מען דארף דערמאנען א קינד וואס שפילט זיך, ווערט נישט די גאנצע פתח געשטערט דערפון, נאר יעדער לערנט ווייטער.

ומקבלין דיו מן דין

ווען איין מלמד האט שוין אריין געזינגען א חלק פון דאווענען ונדומה, קען ער דאס געבן פאר אנדערע מלמדים, ומקבלין דיו מן דין, מען העלפט זיך איינער דעם צווייטן. דער מנהל האט מיר געשיקט א רעקארדירונג ווי איינער פון די מלמדים זינגט מיט די קינדער די "אני מאמין" מיט טייטש,

העכער, איך הער נישט", אזוי קען דער מלמד רעדן שטיל און די קינדער זאגן איבער הויך מיט א שרייענדיגע קול.

קלארע פונקטליכע טייטש

עס איז א וויכטיגע זאך מען זאל זיך אנגרייטן צעטלעך מיט טייטש אויף חומש, רש"י און גמרא, אפילו דער מלמד קען די טייטש, אבער יעדע ווארט קען מען דאך אפטייטשן אויף צוויי וועגן, און דער מלמד כאפט נישט אז די טייטש ווערטער וואס פאר אים איז נישט קיין חילוק - צעמישט די קינדער, צום ביישפיל, אז דער מלמד וועט איינמאל טייטשן דאס ווארט 'מצרימה': "קיין מצרים" און די אנדערע מאל: "צו מצרים", ווערן די קינדער זייער צעטומלט, ביי קינדער איז דאס א גאנצע בארג, זיי ווייסן שוין נישט ווי אזוי דאס צו טייטשן, דארף מען זיי דאס מאכן דאס גרינגסטע און געשמאקסטע, זיך מסדר זיין אנהייב וואך אויף א צעטל די קלארע פונקטליכע טייטש, און אזוי זאל מען פארלערנען. די טייטש צעטלעך דארף אויך נישט יעדער מלמד מאכן באזונדער, אז איינער האט עס שוין געמאכט זאלן אלע נעמען פון אים.

ער זאגט פאר די לשון הקודש און די קינדער ענטפערן אין אידיש, איך האב זיך זייער מח' געווען, הלאי זאלן אלע מלמדים דאס טון; נישט יעדער האט שוין א ניגון אויף "אני מאמין", און נישט יעדער האט בכלל געטראכט פון זאגן "אני מאמין", קען מען געבן דעם רעקארדירונג פאר נאך מלמדים, זיי זאלן דאס אויך קענען אנצינדן אין זייער פתח.

איינע פון די זאכן וואס איך האב אנוועק געגעבן פאר'ן אייבערשטן מיט'ן עפענען די ישיבה, איז מיין 'קול'; אלס אינגערמאן איז מיין קול געווען אסאך שענער ווי היינט, איך לערן פאר אזויפיל שיעורים אז מיין קול ווערט אויסגעריסן. אין אנהייב ווען איך בין געווען א מלמד, בין איך געווארן זייער הייעריג, ווען איך בין אריין צו מוהרא"ש דאנערשטאג נאכט נאכ'ן שיעור, האט מיר מוהרא"ש געפרעגט פארן וואס איך בין אזוי הייעריג, האב איך געענטפערט "ווייל איך שריי ווען איך רעדט צו די בחורים", האט מיר מוהרא"ש געזאגט: "דער קונץ פון א מלמד איז, אז ער זאל פארלערנען מיט א שטילע קול, און די קינדער זאלן שרייען הויך", מען זאגט פאר די קינדער: "זאגט

חיזוק פאר מלמדים

ארויסגענומען פונעם 'דף שיעור' פונעם ראש ישיבה שליט"א

שמונה עשרה, מען לייגט עס אריין מיט א יראת הענש און אהבת ה'.

עס איז א מוראדיגע זכיה צו זיין א מלמד.

איין טאג נאכ'ן דף שיעור האט דער ראש ישיבה שליט"א געגעבן א הערליכע שמועס אין חינוך, פון דאס וויכטיגקייט אריין צו לייגן אין די קינדער ליבשאפט און ווארעמקייט צו תורה און מצות.

די מלמדים זענען די רביס פון כלל ישראל

די מלמדים זענען די רביס פון כלל ישראל, אויב עטץ ווילסט קענט עטץ אויך קויפן די קליינע עפלעך און ווארפן אויף ענקערע תלמידים אזוי ווי די אדמורי"ם... עטס לייגט אריין אין די קינדער אלע וויכטיגע זאכן, ווי אנגרייטן נעגל וואסער, זיך אפגיין נעגל וואסער, ליינען קריאת שמע און אזוי ווייטער.

ווארעמקייט און ליבשאפט

ברוך השם איך האב זייער א ווארעמע מאמע ווען איך בין געווען א בחור האב איך נישט געהאלטן ביים אויפשטיין אינדערפרי, איך האב נישט געהאלטן ביים גיין לערנען, איז זי געקומען יעדן 5:30 פארטאגס צו מיין בעט, זי האט זיך אראפגעזעצט, און זיך געבעטן צו מיר: "זואליש, שטיי אויף", מיין גאנצע לעבן איז מיר נישט ווערד נאר אז דו לערנסט, מיין מאמע איז געווען אויסגעמוטשעט, איך בין דער עלטסטער אין די משפחה און זי איז יעדע שעה אויפגעווען מיט אן אנדערע קליין קינד, איך האב איר געזאגט: "איך שטיי אויף" און איך האב זיך צוריק געלייגט שלאפן, איז זי ווידער געקומען

פארנאנגענע וואך האבן מיר געברענגט א שיינעם שמועס פונעם ראש ישיבה שליט"א ווי אזוי אויסצולערנען 'הלכות' פאר קינדער, דער ראש ישיבה האט אנגעכאפט א ביישפיל די הלכה פון נישט ארויסקוקן ביי שמונה עשרה, זענען מיר יעצט ממשיך דעם שמועס:

אויסטרעטן אינמיטן שמונה עשרה

דאס וואס עטץ זעסט מיר ארויסקוקן אינמיטן פון שמונה עשרה איז ווייל איך דארף קוקן אויף די בחורים ווען איינער שמועסט אדער שטערט, אזוי ווי די הייליגע חכמים זאגן (סוכה בה): "העוסק בכמוה פטור מן המצוה", אבער ווען איך דאווען נישט אין ישיבה אדער שבתים און ימים טובים, קוק איך נישט ארויס פון שמונה עשרה. דאס דארפן עלטערן וויסן, אז מען קומט אין שול מיט א קליין קינד און ער שטערט, די גאנצע שול דריידט זיך איבער, קען מען נישט ווארטן ביז מען ענדיגט שמונה עשרה, מען דארף אינמיטן שמונה עשרה אויסטרעטן דריי טריט און צוריק טרעטן דריי טריט, און מען טראגט ארויס דעם קינד פון בית המדרש, מען באראיגט אים, און מען קומט צוריק דאווענען ווייטער שמונה עשרה.

ווען מען קומט צוריק דאווענען שמונה עשרה דארף מען נאכאמאל גיין דריי טריט אהין און דריי טריט צוריק, אזוי ווי ווען מען הייבט אן שמונה עשרה, און מען דאווענט ווייטער וואו מען האלט, אויסער אויב עס איז געווען אזא לאנגע הפסק ווילאנג עס געדוירט צו ענדיגן גאנץ שמונה עשרה - דארף מען אנהייבן נאכאמאל פון אנהייב שמונה עשרה (עיינ שלמן ערוך, אורח חיים סימן קה, סעיף ה). די הלכה דארף מען אריין לייגן אין די קינדער, זיי זאלן וויסן אז מען טאר נישט ארויסקוקן אינמיטן

צו מיין בעט, זי האט זיך געבעטן צו מיר: "זואליש, מיין גאנצע לעבן איז נאר אז דו זאלסט לערנען", איך האב שוין נישט געקענט צוריק גיין שלאפן אפילו איך בין געווען מיר, מיין מאמע האט גערעדט צו מיר מיט אזא ווארעמקייט.

איך בין מחויב?...?

ווען איך בין געגאנגען אין ישיבה האב איך געוואוסט איך מוז לערנען, ווייל מיין מאמע זאגט איר גאנצע לעבן איז נאר אז איך זאל לערנען, מיין מאמע האט נישט געטראכט איך בין מחויב אויפצואוועקן מיינע בחורים? איך בין נישט מחויב אויפצואוועקן מיינע בחורים? עס איז געווען מיט ווארעמקייט און ליבשאפט, און דאס ברענגט אויך אריין אין קינדער זעלבסט זיכערקייט.

ווען איך בין אהיים געקומען פון ישיבה האט זי געזאגט: "מען דארף קודם געבן נאכטמאל פאר יואליש ווייל ער לערנט תורה", יעדעס מאל איך בין אהיים געקומען זאגן אז מיר מאכן א סיום אין חדר, האט זי מיר געזאגט: "איך גיי באקן חלות פאר די סיום" איך האב געוואוסט מיין מאמע וויל איך זאל לערנען, זי באקט חלות פאר מיין סיום, זי האט אלץ ארויסגעוויזן אז תורה איז ביי איר חשוב.

דאס גייט אריין אין א קינד צוביסלעך, און דאס דארפן עלטערן, מלמדים און לערערינס טון, אריין לייגן אין די קינדער ליבשאפט און ווארעמקייט צו תורה און מצות.

אויף די מלמדים און לערערינס שטייט די וועלט

ווי אזוי געבט מען זיך אן עצה מיט א ווילד אינגל? שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א, קודם כל וויל איך זיך באדאנקען פאר אייערע הערליכע שיעורים וועלכע העלפן אונז אזוי שטארק ארויס אין לעבן.

מיר האבן געוואלט פֿרעגן וועגן אונזער פינף יעריג אינגל. עס איז אים זייער שווער איינצוזיצן סיי אינדערהיים און סיי אין חדר, און אויך פרובירט ער צו הערשן אויף יעדן איינעם, אריינגערעכנט אויף די עלטערן. ווי אזוי קענען מיר זיך אן עצה געבן מיט אים? מיר האבן שוין פרובירט אסאך מיט גוטנס, אים צו געבן באלוינונגען און דאס גלייכן ווען ער איז וואויל, אבער גארנישט האט געהאלפן.

אויך האט ער ליב זיך צו שפילן מיט בעלי חיים, האבן מיר געוואלט פֿרעגן אויב עס איז בדאי מיר זאלן אים שיקן צו א פלאץ וואו מען קען שפילן מיט בעלי חיים, ווי צום ביישפיל הינער און קאטשקעס און אזוי ווייטער.

דער אייבערשטער זאל אייך געבן כח ווייטער אנצוגיין מיט אייער הייליגע ארבעט.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת שמות, י"ד טבת, שנת תשע"ח לפרט קטן

מרת ... תתק"ו

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

עלטערן וואס ווילן זוכה זיין צו גוטע קינדער דארפן אסאך בעטן דעם אייבערשטן אויף דעם, גוטע קינדער קומט נישט פון זיך אליינס; מען דארף אסאך בעטן דעם אייבערשטן מען זאל וויסן ווי אזוי צו מחנך זיין די קינדער, ווייל חינוך איז בכלל נישט קיין גרינגע זאך. חינוך איז זייער א שווערע עבודה, מען דארף וויסן וויפיל צו זאגן און ווי אזוי צו זאגן, ווי שטרענג מען דארף גיין וכי'; אז מען לייגט אריין פוחות אין די קינדער, און פארשטייט זיך אסאך הפילה, שניידט מען שפעטער שיינע פירות.

דאס וואס איר שרייבט: 'וויפיל מיר פרובירן צו גיין מיט גוטנס וכי' גייט עס נישט; אסאך מאל, ווייל מען געבט אסאך גוטס, דוקא דאס איז די סיבה פארוואס עס גייט נישט. מען דארף מחנך זיין די קינדער ווען זיי זענען יונג - צו פאלגן, ווען א קינד פאלגט וואס מען הייסט אים, קומט אים נאך נישט די וועלט פאר דעם; ווען א קינד עסט אויף די נאכטמאל אָדער נעמט צוזאמען די שפילצייג וכי' קומט אים נאך נישט פאר דעם א באלוינונג, א קינד דארף מען מחנך זיין צו פאלגן טאטע מאמע, ווייל מען דארף פאלגן, עס איז נישט דא קיין:

'אויב וועסטו פאלגן...' אָדער: 'אויב וועסטו נישט פאלגן...'

עס איז נישט קיין פראבלעם אים צו טראגן זען בעלי חיים וכי'; חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (תענית כד.): עס איז אמאל געווען א טרוקעניש - עס האט נישט גערעגנט פאר א לאנגע צייט, א פשוטער איד איז צוגעגאנגען צום עמוד און גלייך ווען ער האט געזאגט: "משיב הרוח, ומוריד הגשם" - האט אָנגעפאנגען גיין א גאס רעגן, האט מען אים געפֿרעגט: "וואס זענען די גוטע מעשים וואס דו טוסט?" האט ער געענטפֿערט: "איך בין א מלמד ברוךךי - איך לערן מיט אידישע קינדער, און איך מאך נישט קיין חילוק פון א קינד וואס דער טאטע צאלט מיר געלט אז איך זאל לערנען מיט אים, אָדער א קינד וואס דער טאטע צאלט מיר נישט; נאך א מנהג האב איך, אז ווען איך זע א קינד וואס וויל נישט לערנען, בין איך אים משחד. איך האב אין שטוב א פיש טאנק, און איך רעד אים צו אז אויב ער וועט לערנען וועל איך אים ווייזן די פישעלעך, ביז ער הויבט אן לערנען." זעט מען פון דעם אז אסאך מאל דארף מען משחד זיין קינדער מיט בעלי חיים וכי' זיי זאלן לערנען פלייסג.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

... (עצתו אמונה חלק ג, מכתב ק"ע)

איך האב עטליכע שווערע קינדער אין קלאס, ווי אזוי געב איך זיך אן עצה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א, מען האט מיר אנגענומען דאס יאר אלס מלמד אין א נייע תלמוד תורה אין ביתה ז' ברוך ה' עס איז זייער א פינע קלאס מיט קינדער פון חשוב'ע היימישע שטובער, אויך דער מנהל איז זייער גוט צו מיר און ער רעספעקט מיין שווערע ארבעט וואס איך לייג אריין אין די קינדער.

איך האב אבער אפאר געציילטע קינדער וואס מאכן מיר זייער שווער, זיי הערן בכלל נישט צו וואס איך רעד צו זיי, נישט פאר שלעכטיקייט נאר זיי הערן טאקע נישט. זיי זענען זייער פאר'חלומט און זיי הערן פשוט נישט אז מען האט גערעדט צו זיי, ביז ווען מען זאגט אפאר מאל וועקן זיי זיך אויף.

אויך איז דא א קינד, גראדע מיט גאנץ א פיינעם קעפל, אבער דורכאויס דעם גאנצן פארלערנען מאכט ער מיט די הענט כאילו ער שיקט יעצט באמבעס

אויף איינעם און ער מאכט די גערודער ווי באמבעס פליען. איך האב געמיינט אנפאנג אז עפעס איז נישט אין ארדענונג מיט אים, אבער איך זע אז עס פעלט אים ממש גארנישט, ער האט א פיין קעפל און ביים שפילן איז ער פון די בעסטע, אויך דאס לערנען קען ער שנעל אויפכאפן, אבער אינמיטן פארלערנען פליט ער ערגעץ אוועק, ואינגו.

איך האב שוין פרובירט אסאך מיטלען, אבער עס גייט זייער שווער, עס קוקט אויס ווי זייער מוח איז בכלל נישט דא. דער מנהל זאגט אז עס איז אזוי ביי אסאך קינדער און זיי וואקסן עס אויס שפעטער, אבער מיר שטערט עס זייער שטארק, איך וויל אז זייער קינד זאל מצליח זיין, איז דא עפעס אן עצה?

א גרויסן זישר בח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת ויצא, ראש חודש פסח, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד ... נרו זאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואויל איז דיר און וואויל איז דיין חלק אז דו האסט די זכיה צו זיין א מלמד ברוךךי, לערנען תורה מיט תינות של בית רבן וואס אויף זייער תורה שטייט די וועלט; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פסא בתרא ח:): 'אויפן פסוק "ומצדיקי הרבים פוכביים" - אלו מלמדי תינות, א מלמד איז צוגעגליכן צו די שטערנס. פונקט אזוי ווי מען קען נישט ציילן די שטערנס פון הימל, אזוי אויך קען מען נישט ציילן די זכותים פון א מלמד וואס לייגט אריין אין קינדער תורה, תפילה ויראת שמים. דערפאר זאלסטו זיך זייער מחזק זיין אז דו האסט אזויפיל זכותים אין הימל.

א מלמד דארף גוט עסן און גוט שלאפן אזוי ווי די הלכה איז (יורה דעה סימן רמה, סעיף טז): "ואין למלמד לנעור בלילה יותר מדאי, שלא יהיה עצל ביום ללמד, וכן לא יתענה", א מלמד טאר נישט זיין אויף שפעט ביינאכט פֿדאי ער זאל נישט זיין מיד; ווייל אויב א מלמד איז מיד, ער איז נישט געשלאפן געהעריג, קען ער שנעל ווערן אויפגערעגט חס ושלום און ער קען צוקומען צו שלאגן וכי', אָדער אז א מלמד עסט נישט געהעריג, ער איז הונגעריג, קען ער חס ושלום ווערן אנגעצויגן אויף די קינדער. דערפאר זאלסטו אַכטונג געבן צו גיין שלאפן פרי אז דו זאלסט זיין גוט אויסגערוט, וועט דער גאנצער טאג דיר גיין גרינגער.

איך וויל דיר מיטטיילן א שיינע מעשה וואס וועט דיר צוגיין קומען; א מלמד האט זיך אויסגעקערט פאר זייניס א חבֿר אז ער האט א פֿראַבלעם, ער ווייסט נישט וואס צו טון מיט זיין פֿתה, יעדע ערב ראש חודש ווערן די קינדער אזוי שלעכט צו אים, זיי נעמען אים ממש ארויס פון די פֿלים ביז ער שלאגט זיי, "איך ווייס נישט פון וואו די קינדער ווייסן ווען עס איז ערב ראש חודש; א גאנצן חודש איז אלעס פיין און וואויל ביז עס קומט ערב ראש חודש, דעמאלט ווערן זיי געפֿערליך צעוילדעוועט וכי"; דער חבֿר האט גלייך פארשטאנען אז עפעס גייט פאר מיטן מלמד אליין, נישט מיט די קינדער; פֿרעגט ער דעם מלמד: פארעצונג אין לעצטע עמוד <<<

חינוך אפטיילונג
 אויף קול ברסלב
 צו הערן אלע שיעורים אויף חינוך
 פון דער ראש ישיבה שליט"א
 אויף קול ברסלב
דרוקט: 1-2-4-2
 שמעו ותחי נפשכם

קומענדיגע וואך
 אין די בריוו אפטיילונג

- ווי אזוי פארוואגט מען די קינדער ווען עס פליען ראקעטן?
- וואס טוט מען מיט א קליין קינד וואס זאגט ליגנט?

"זאג מיר, וואס איז דיין סדר היום יעדן ערב ראש חודש?" זאגט דער מלמד פאר זיין חבר: "יעדן ערב ראש חודש פיר איה זיך אז איה שטיי אויף גאר פרי און איה זאג אויס תהילים, אויף האב איה אן הנהגה נאך פון אלס בחור צו פאסטן יעדן ערב ראש חודש וכו'". זאגט אים דער חבר: "שוין, דארפסט נישט מער רעדן, האסט שוין אלעס דערציילט; נישט די קינדער זענען די פראבלעם, די קינדער זענען טייערע קינדער, זאגסט דאך אליינס אז זיי זענען וואויל א גאנצן חודש, נאר דער פראבלעם איז אז דו פאסט יעדן ערב ראש חודש, און אז מען עסט נישט ווערט מען שנעלער גערועז וכו'. איה האב פאר דיר צוויי עצות, אדער הערסטו אויף צו פאסטן אזוי ווי די הלכה איז אז א מלמד טאר נישט פאסטן, אדער אויב דו ווילסט נישט אנוועק גיין פון דיין מנהג, זאלסטו נעמען א צווייטער מלמד וואס זאל דיר איבער נעמען יעדן ערב ראש חודש".

א מלמד דארף וויסן א קלל, אמת טאקע, עס איז זייער וויכטיג צו גיין אויף שמחות פון משפחה וכו', אבער אזוי ווי יעדער איינער האט דאך געבענטשטע משפחות פן ירבו, עס קומט אויס כמעט יעדע וואך שמחות וכו', דארף א מלמד וויסן אז ער טאר נישט אריין גיין אין כחה אויב ער איז נישט גוט געשלאפן, ווייל מען קען חס ושלום פארשעמען א קינד בלויז ווייל מען איז מיד.

איה האב לעצטנס מיטגעהאלטן א שיינע מעשה מיט א מלמד. די עלצטע כחה ביי אונז אין תלמוד תורה דאווענט שחרית און מנחה צוואמען מיט די בחורים, איין טאג זע איה ווי א קינד זיצט און קייט גאם בשעת'ן דאווענען, איה טראכט צו מיר: 'איה וויל זען וואס דער מלמד גייט דא טון מיט'ן קינד וכו'', איה זע ווי דער קינד האלט אין איין קייען די גאם ביז דער מלמד האט דאס באמערקט, דער מלמד האט צוגערופן דעם אינגל, איה טראכט צו מיר: 'וואס קומט יעצט, א פראסק? א שריי?' אבער איה זע ווי דער מלמד רופט אים צו זייער נאנט צו זיך, ער בייגט זיך צו צו זיין אויער, און זאגט אים עפעס. דער קינד גייט ארויס פון שול, ער קומט צוריק אריין כאילו לא הנה. רוף איה צו דעם קינד, איה פרעג אים: "וואס האט דיין רבי דיר געזאגט שטילערהייט?" זאגט דער קינד: "מיין רבי האט מיר געזאגט, איה זאל ארויסגיין פון שול אויסשפייען מיין גאם און איה זאל אנהויבן דאווענען".

ווען דער מלמד וואלט ווען נישט געשלאפן יענע נאכט, וואלט ער נישט געהאט קיין ישוב הדעת, נאכ'ן רופן דעם קינד וואלט ער אים דערלאנגט א פראסק, אדער א ציפ, אדער א שריי וכו', אבער וויבאלד דער מלמד איז געווען

אויסגערוט און רואיג וכו', האט ער שיינ גערעדט צום קינד. ווען דער קינד גייט גרעסער ווערן און אויפנוואקסן וועט ער געדענקען אז זיין רבי האט אים ליב געהאט, ער גייט געדענקען ווי שיינ זיין רבי האט גערעדט צו אים, אז זיין רבי האט זיך גערעכנט מיט זיינע געפילן, דער קינד גייט בלייבן אן ערליכער איד. דערפאר, אז דו גייסט צו שמחות, דארפסטו נעמען א צווייטן מלמד זאל דיר איבער נעמען פאר'ן קומענדיגן טאג, אדער זאלסטו אהיים גיין פרי פון די שמחה.

דאס וואס דו פרעגסט אז דו האסט א קינד אין דיין כחה וואס ווערט זייער פארטראכט אינמיטן לערנען, ער מאכט מיט די הענט כאילו ער שיסט מיט א גאן וכו'; דאס קומט פון קוקן מאוויס אדער שפילן געמיס אויפ'ן קאמפיוטער וכו'. עלטערן כאפן נישט אז ווען מען געבט פאר א קינד א קאמפיוטער צו שפילן דערויף געמיס, נעמט דאס אנוועק דעם מח פונעם קינד. ווען דער קינד זיצט אין חדר גייט דער קינד צוריק צו זיין קאמפיוטער, ער ווערט אזוי אריין געטון אין דעם אז ער פארגעסט זיך וואו ער זיצט, ער הייבט אן מאכן מיט די הענט ווי ער האלט א ביקס און שיסט. דאס קומט פון קוקן מאוויס וואו מען שיסט וכו', אדער פון געמיס וואס מען שפילט אויפ'ן קאמפיוטער.

דערפאר, עלטערן וואס ווילן האבן נחת פון זייערע קינדער, עלטערן וואס ווילן אויפשטעלן אן ערליכע שטוב, דארפן אכטונג געבן נישט אריין צו ברענגען אין שטוב א קאמפיוטער א.ד.ג.; ענדערש זאלן די קינדער טאנען און שפרינגען, אדער שפילן מיט שפילצייג וכו', וואס דאס ציט זיי נישט אנוועק זייער מח.

דיין שאלה וואס דו פרעגסט וכו'; קודם איז משמע אז דו פרעגסט וואס דו קענסט טון מיט דעם קינד ווייל ער שטערט דיר וכו', נאכדעם שרייבסטו אז עס טוט דיר וויייל דו ווילסט אז דער קינד זאל מצליח זיין; דאס איז צוויי זאכן - ווען א קינד לערנט נישט, ער איז פאר'חלומיט, דאס איז איין זאך. נאכדעם איז דא א קינד וואס שטערט אנדערע - ער שטערט דעם מלמד, ער איז אן עזות פנים, דאס איז א צווייטע זאך.

א מלמד, א מחנך דארף וויסן דעם קלל, אזוי וועט ער מצליח זיין; ווען א קינד שטערט די כחה, דעמאלט קען נישט דער מלמד ווארטן ווי לאנג די גאנצע כחה וועט ווערן איבערגעדרייט, נאר מען דארף קנס'ען דעם קינד וכו'. אבער ווען דער קינד שטערט נישט די כחה, סך הכל האלט ער נישט מיט די לימודים, אדער ער דאווענט נישט וכו' - דאס איז שוין אן אנדערע מעשה, ביי דעם פאל דארף דער מלמד פרובירן אים צו משחד זיין וכו' נאכאמאל

און נאכאמאל, דער מלמד דארף האבן סבלנות. אויב האט דער מלמד שוין פרובירט אלע וועגן, און מיט דעם אלעם זעט ער אז דער קינד האלט נישט מיט די לימודים וכו', דארף דער מלמד טון וואס די הלכה איז (שלחן ערוך יורה דעה, הלכות מלמדים, סימן רמה, סעיף ט): "אפילו תינוק שאינו מבין לקרות, לא יסלקוהו משם", אפילו א קינד וואס פארשטייט נישט וואס מען לערנט, זאל מען אים נישט אנוועק שיקן, "אלא ישב עם האחרים, אולי יבין", ער זאל בלייבן זיצן מיט די קינדער וואס פארשטייען יא, אפער וועט ער יא זוכה זיין צו פארשטיין.

דאס איז ווען דער קינד האלט נישט מיט, אבער אז א קינד שטערט די גאנצע כחה, מען קען נישט אנגיין מיט די לערנען וכו', דעמאלט איז עפעס אנדערש, דעמאלט דארף מען אכטונג געבן ער זאל נישט שטערן.

געווענליך די קינדער וואס מאכן פראבלעמען פאר זייער מלמד, זענען בדרך כלל זייער צעבראכענע קינדער. קינדער קוקט נישט אויף זיי, זיי באקומען נישט קיין שום אויפמערקזאמקייט, זוכן זיי דאן אויף א נישט גוטע וועג מען זאל קוקן אויף זיי, דארפאר זוכן זיי צו שטערן דעם מלמד פון פארלענען, ווייל דעמאלט איז די איינציגסטע צייט וואס אנדערע קינדער וועלן לאכן צו זיי און זיי וועלן באקומען תשומת לב. ווען מען נעמט אפיר די סארט קינדער, מען רעדט צו זיי פרויאווא, זעט מען אז זיי זענען זייער צעבראכענע קינדער, זיי ווילן נישט זיין שלעכט, זיי שטערן נישט להקעים, זיי טוען דאס אומוועלנדיג נאר כדי צו געוואונען אביסל אויפמערקזאמקייט.

א קלוגער מלמד נעמט די קינדער וואס זענען חברה לייט אז זיי זאלן אים העלפן, אזוי שפארט ער זיך איין אסאך קאפ וויי. ווייל איינמאל מען געוואונט זיי, דער מלמד האט זיי אויף זיין זייט, דעמאלט טוישט זיך אלעס און זיי זוכן נאר צו זיין מיט זייער רבי אויף איין זייט.

פארשטייט זיך אז אן תפילה נוצט גארנישט, מען קען וויסן אלע עצות און אלע חכמות, אבער אן תפילה, אן דעם אייבערשטן - קען מען גארנישט טון. דערפאר דארף מען אסאך דאווענען צום אייבערשטן מען זאל זוכה זיין צו האבן תלמידים הגונים, אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המידות, אות למוד, סימן ט): "צריך להתפלל, שיזכה לתלמידים הגונים", א מלמד דארף בעטן דעם אייבערשטן ער זאל זוכה זיין צו ערליכע תלמידים, וואוילע תלמידים - ווייל אן תפילה גייט גארנישט.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דינע וועגן.

...
(עצתו אמנה חלק ב', מכתב קט"ו)

צו באקומען וועבנטליך דעם גליון אדער העלפן די מערכת מיטן אויפטויפן די שיעורים אין חינוך ועד, ביטע שרייבט צו: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב

קול ברסלב - שיעורים; חיוזק יומי; מגוונים; מעשיות פון תפלה און נאך

845-351-9060 / 212-444-9169

ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090

חיוזק יומי אימעיל /chizikyomi@gmail.com/ טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיוזק יומי; מגוונים; מעשיות פון תפלה און נאך

212-444-9191 / 845-351-0910

ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 4383008080

בעלגיע 3235003461 / ארגענטינע 11552354370